

noget som helst skadeligt Resultat udmærket godt kan undvære, der kunde betegnes som Luksusartikler. Og nu kan det jo være meget rigtigt, som det ærede Medlem siger, at naar Talen er om en Forbrugsartikel, som er luksuspræget, skal man ikke svinge sig op i alt for store Højder, hvad Beskatningen angaar; man skal ikke betragte det som ganske ligegyldigt, hvorledes det gaar med den Vare, og om de, der ønsker at bruge den, kan faa Adgang til den eller ej. Deri er jeg i og for sig enig med det ærede Medlem. Men det glæder mig, at det ærede Medlem stadig har en saadan Udviklingsmulighed, at han kan skifte Opfattelse ogsaa paa saadanne Omraader; thi der er saa sandelig ingen, der har svunget sig op i større Afgiftshøjder med Hensyn til Øl, Spiritus og Tobak end det ærede Medlem, da han sad for Styret. Men man kan jo fortryde, naar man bliver gammel, og jeg ved ikke, om det, det ærede Medlem i denne Forbindelse har udtalt, er Udtryk for, at han angreer, hvad han har udført paa disse Omraader, da han havde Magt dertil.

Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem rettede forskellige Spørgsmaal til mig. Adskillige af hans Spørgsmaal har jeg gaaet Gange besvaret under Sagens Behandling i det høje Folketing, men jeg forstaar i og for sig saa godt, at det ærede Medlem ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Forhandlingerne der, som jo saa nylig har fundet Sted, og jeg skal derfor gerne ganske kort gaa lidt ind paa de forskellige Sider af Sagen, som det ærede Medlem har fremdraget, og hvortil han har knyttet Spørgsmaal.

Det ærede Medlem spørger, om der er Bestemmelser indenfor Skotøjsaktieselskaberne om, at der maa udbetales Tantième til Selskabernes Ledere, Bestyrelsesmedlemmer o. s. v. Ja, det skulde dog være ganske mærkværdige Selskaber, i hvilke saadanne Bestemmelser ikke fandtes, og skulde der være Selskaber, hvor de ikke findes, vilde de kunne indføres, hvis man saa sin Fordel derved. Derfor er det ganske naturligt, at man, naar Kapitalen, hvad selvsagt maa være Tilfældet her, skal bringe sit Offer for at billigere Produktionen og konsolidere Virksomhederne, stiller Krav om, at saadanne Udbetalinger ikke maa finde Sted. Men saa var det ærede Medlem i høj Grad nysgerrig og spurgte: hvor stor en Løn har Direktørerne i disse Selskaber? Det kan jeg virkelig ikke tjene det ærede Medlem med at oplyse noget som helst om. Jeg er ganske uvidende om, hvilken Løn Direktørerne har. Jeg antager, at man har

givet Direktørerne i en Række af disse Selskaber, hvad man har ment i nogen Grad svarede til den Værdi for Selskabet, som Direktørerne repræsenterede. Men jeg ved, at i ikke faa af disse Selskaber er Direktørens Løn det ganske underordnede og Tantièmen det, som spiller den væsentlige Rolle for den, der leder Selskabet. . . . (Brandes: Saa kan de jo lave det om, naar de vil). . . . Det kan de lave om, naar de vil, siger det ærede 18de tingvalgte Medlem. Det er jeg dog ikke saa ganske sikker paa, at de vil kunne. En Bestemmelse, hvorefter man vilde overføre f. Eks. Tantièmer til fast Lønning, vilde jeg dog mene var af den Beskaffenhed, at den vilde falde ind under den Lovgivning, der her er Tale om. (Brandes: Nej!). Ja, det nytter nu ikke, at det ærede Medlem siger nej. Man kan ikke give sig til at fastlægge Udbytter, der er varierende med det Udbytte, Selskabet giver, i Form af en vis Mellemproportional, som man udnævner til fast Løn. Det vilde ikke gaa an. Et Regnskab, som udviser dette, vilde ikke blive godkendt, naar denne Lov er gennemført.

Nu mener det ærede 12te tingvalgte Medlem, at Arbejderne gaar aldrig ind paa de Vilkaar, der her er stillet op, og med sædvanligt Heltemod — vi kender det jo fra den Side, som det ærede 18de tingvalgte Medlem repræsenterer — folder det ærede Medlem sine Hænder og siger: Ja, men Gud, hvad kan det saa alt sammen nytte, naar Arbejderne siger, at de vil ikke! Hermed maa det hele altsaa opgives og betragtes som betydningsløst. Jeg vil dog sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem, at han bør trøste sig. Vi har før været ude for kategoriske Erklæringer fra visse Lederes Side om, at dette gør vi i Evighed aldrig. Naar man, som det hedder, har sovet paa det og sundet sig lidt, sejrer dog den sunde Fornuft, som det ærede Medlem af det høje Folketing Hr. Stauning i Gaar priste Skibsværftsarbejderne for at have vist, samtidig med at han tilraadede Skotøjsarbejderne ubetinget at afvise dette, et Raad, jeg tillod mig at betegne som i højeste Grad ufornuftigt. Det ærede 12te tingvalgte Medlem har ikke her indladt sig paa at give Arbejderne Raad. Han har indskrænket sig til at sige, at de aldrig vilde gaa ind paa disse Vilkaar, og han har naturligvis nogen Adkomst dertil, for han har jo sat sit Navn under en Skrivelse fra de samvirkende Fagforbund, som giver Udtryk for disses Stilling til dette Spørgsmaal. Der er siden fremkommet en lignende